

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-312-5-18>

INNOVATIVE ACTIVITY AS AN IMPORTANT PROFESSIONAL QUALITY OF A TEACHER

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ВАЖЛИВА ПРОФЕСІЙНА ЯКІСТЬ ПЕДАГОГА

Lukina G. O.

*Lecturer of the Department
of Obstetrics and Gynecology
Separate structural unit "Kryvyi Rih
Department of Postgraduate Education
of Junior Medical and Pharmaceutical
Specialists" of the communal enterprise
"Regional Center of Public Health"
Kryvyi Rih, Dnipropetrovsk region,
Ukraine*

Лукіна Г. О.

*викладач акушерства та гінекології
Відокремлений структурний
підрозділ «Криворізьке відділення
післядипломної освіти молодших
медичних та фармацевтичних
спеціалістів» комунального
підприємства «Обласний центр
громадського здоров'я»
м. Кривий Ріг, Дніпропетровська
область, Україна*

Сьогодні освіта постала перед альтернативою: або зробити відчайдушний, рішучий стрибок на підніжку останнього вагона потягу, що швидко прямує в новий світ високих технологій та інноваційного розвитку, або залишитися на пероні науково-технологічної відсталості. Необхідне обґрунтування формування готовності педагога до здійснення інноваційної педагогічної діяльності. Як навчити здобувача вчитися, вмінню керувати знаннями, планувати свою працю, розвивати творче мислення, подати, пояснити і відстояти ідею проекту, оцінити як інших, так і самого себе, розрізнити, які речі є правдивими, а які не відповідають дійсності. Як викладачу розвинути природні здібності людини, стати транслятором знань, дорадником і «сприячем» у навчанні? Саме в такому аспекті подаються нові стратегії розвитку навчання. Головне в них – формування принципово іншого образу післядипломної освіти, освіти майбутнього, яка б створювала для кожного здобувача ресурс його особистісного розвитку. Підтримала б бажання навчатися, відповідно до індивідуальних можливостей, оцінювала досягнення, а не помилки. Одним із шляхів здійснення таких завдань є інноваційна професійна діяльність педагога, що потребує відповідної підготовки [4, с. 6].

Однією з важливих якостей педагога, умов успішності його як професіонала є готовність до інноваційної діяльності. Джерела готовності до інноваційної діяльності досягають проблематику особистісного розвитку, професійної спрямованості, професійної освіти, виховання й самовиховання, професійного самовизначення педагога. Готовність до інноваційної педагогічної діяльності формується під час педагогічної практики, акумулюючи все накопичене в теорії, навчання у вузі.

Відокремлений структурний підрозділ «Криворізьке відділення післядипломної освіти молодших медичних та фармацевтичних спеціалістів» розвиває інноваційну діяльність педагогів шляхом створення цілісної системи науково-методичної роботи, методичних засідань, творчих груп, педагогічних лекторіїв та постійнодіючих семінарів, шкіл викладача-початківця, активізації методичної роботи, вивчення, узагальнення і впровадження педагогічного досвіду як джерела інновацій.

Готовність до інноваційної педагогічної діяльності – це особливий особистісний стан, який передбачає наявність у педагога мотиваційно-ціннісного ставлення до професійної діяльності, володіння ефективними способами і засобами досягнення педагогічних цілей, здатності до творчості і рефлексії [1, с. 277].

Готовність педагога до інноваційної діяльності визначають за такими показниками [2, с. 280]:

1. Усвідомлення ним потреби запровадження педагогічних інновацій у власній педагогічній практиці.
2. Інформованість про новітні педагогічні технології, знання новаторських методик роботи.
3. Зорієнтованість на створення власних творчих завдань, методик, налаштованість на експериментальну діяльність.
4. Готовність до подолання труднощів, пов'язаних зі змістом та організацією інноваційної діяльності.
5. Володіння практичними навичками освоєння педагогічних інновацій та розроблення нових.

Включення педагога в інноваційну діяльність може бути наслідком дії різноманітних чинників:

- невдоволеність методиками, результатами особистої праці;
- освоєння нових знань, особливо у суміжних сферах;
- осмислення і якісно нове бачення особистої життєвої місії, іноді – творче осяяння, яке, як правило, є результатом тривалого пошуку й аналізу здобутого на цьому шляху.

Деякі вчені (зокрема, Касьянова О.М.) на основі вивчення й аналізу досліджень з проблем педагогічної діяльності, визначають такі параметри інноваційної діяльності викладача:

1. Готовність педагога до здійснення інноваційної діяльності.
2. Інноваційна діяльність викладача.
3. Результативність інноваційної діяльності.

Сьогодні післядипломна освіта повинна навчити здобувача вчитися, планувати свою працю, вчитися самостійно, самому шукати шляхи власного розвитку.

Важливо навчити, як отримані знання використовувати. Тому на перший план виходить набуття навичок, освоєння певних особистісних технік, розвиток здатності діяти, використовуючи всі наявні ресурси. Здобувач не повинен поглинати «готові» знання – він їх має виробити сам і сам зрозуміти, чого йому не вистачає, щоб домогтися успіху. Набуває значення пошук рішення – не саме рішення, а шлях, який веде до нього. Але для цього він повинен щось робити самостійно. Якщо говорити про критерії європейської освіти, то один з її показників є показник уміння самостійно навчатися. Якщо навчальний заклад не вчить здобувача самостійно вчитися, цю освіту якісно назвати не можна.

Головною метою навчання у XXI столітті є всебічний розвиток людської особистості. Демократичне спрямування навчання має дати людині можливість підготуватися до існування в швидкоплинно змінюваних умовах соціокультурного життя і професійної діяльності.

Розвиток нашого суспільства вимагає формування покоління людей, які мислять і діють по-інноваційному. Звідси – значна увага до загального розвитку особистості, її комунікативних здібностей, як то: засвоєння знань, самостійності у прийнятті рішень, критичності та культури мислення, розвитку інформаційних і соціальних навичок.

Література:

1. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : навчальний посібник. К. : Академвидав, 2004. 352 с. (Альма-матер).
2. Драйден Г., Джаннетт Вос. Революція в навчанні / перекл. з англ. М. Олійник. Львів : Літопис, 2005. 542 с.
3. Лактіонова Г. Виховання в епоху глобалізації: нові можливості, нові ризики. *Шлях освіти*. 2005. № 4. С. 2–6.

4. Сиротенко Г. О. Інновації як основа змін освітньої практики. Інформаційно-методичний збірник / упорядник Г. О. Сиротенко, Полтава : ПОППО, 2005. 160 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-312-5-19>

**PEDAGOGICAL ASPECTS OF TRAINING FUTURE SPECIALISTS
IN PHYSICAL EDUCATION WITHIN THE HEALTH
AND RECREATION DIRECTION**

**ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІЙ
ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В РАМКАХ
ОЗДОРОВЧО-РЕКРЕАЦІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ**

Moroz Yu. M.

*Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor,
Head of the Department of Physical
Education and Psychological and
Pedagogical Disciplines
Uman National University
of Horticulture
Uman, Cherkasy region, Ukraine*

Мороз Ю. М

*кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри
фізичного виховання і психолого-
педагогічних дисциплін
Уманський національний
університет садівництва
м. Умань, Черкаська область,
Україна*

Парадигма педагогічної освіти у сфері фізичного виховання останніми десятиліттями суттєво змінилася в усьому світі, що пояснюється орієнтацією на принципово нове розуміння сутності фізичного виховання та його ролі в освітній системі [1, с. 244–245]. В той же час в Україні виникла нагальна суспільна необхідність у фахівцях із фізичного виховання, які мають всі навички для виконання рекреаційно-оздоровчої діяльності, що є надзвичайно важливим та необхідним для пропаганди здорового способу життя, профілактики різних захворювань і підвищення та покращення рівня рухової активності різних груп населення. Тому виникла необхідність у визначенні основних аспектів та тенденцій підготовки фахівців з фізичної рекреації, значимість і важливість яких слугуватиме потребам розвитку галузі фізичного виховання і спорту в Україні.